

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Akraneskaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppbot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talið er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almenningsafnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattþórðstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús, gildi ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir sem fyrstir koma fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, viðstadda, eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturro manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömu-leiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannafæri. Á almannafæri má eigi kveikja í púðri, skot-

eldum, blysum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og bera bæði verkstjóri og sá, sem mannvirknið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Ekki má kveikja eld á húslóðum eða öðrum stöðum án leyfis lögreglustjóra.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður vel-sæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, vera áberandi ölvaður, eða með því að sýna þar af sér ósæmilegt látbragð, svo sem að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins, eða annars staðar svo nærri landi, eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafnið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að biða við það, á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess leyfi slökkviliðsstjóra.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur, síma, vatns- eða skolpleiðslur. Brot gegn þessari grein varða sektum, er ekki séu lægri en 500 krónur.

12. gr.

Enga atvinnu má reka á almannafæri, þar sem það tálmar umferðinni. Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð, með þeim undanþágum, sem taldar eru í þessari grein.

Íslenzkar afurðir, aðrar en fisk, getur bæjarráð, að fengnu álitu heilbrigðisnefndar, heimilað að selja á torgum og öðrum stöðum, enda séu fyrirmæli um verzlunarleifyi og önnur ákvæði laga ekki því til fyrirstöðu, að slík leifyi séu veitt. Skal leifyi bæjarráðs bundið við ákveðnar tegundir afurða, og er því heimilt að setja fyrir leifyinu þau skilyrði, er það telur nauðsynlegt vegna hreinlætis og annars. Um sölu á fiski eru settar sérstakar reglur.

Blöð og bæklinga er heimilt að selja á almannafæri. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrá, merki og annað þessu skylt að dómi lögreglustjóra.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá kl. 21 til kl. 8 að morgni (sbr. 3. gr.).

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsríðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum eða á öðrum stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluerindum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; og mega menn ekki halda þar kyrru fyrir eða staðnæmast þar til langframa, svo að truflun valdi. Eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðamikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotið af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um það búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið veiti upp.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðir, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

16. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, reiðhjól og því um líkt. Á almannafæri og á veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi hrista gólfábreiður, viðra sængurföt, hengja föt til þerris eða annað þess konar.

17. gr.

Vöruskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar, má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verði að á almannafæri, að dómi lögreglunnar. Leyfi byggingarnefndar þarf til þess að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar, svo sem ljósaauglýsingar og ljósaskreytingar, sem snúa að almannafæri eða sjást þaðan. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2.20 m.

18. gr.

Enginn má flegja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírusrusli eða öðru þess konar á almannafæri né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Gluggaþvott má ekki framkvæma síðar en kl. 10 árdegis og ekki nema í frostlausu veðri, ef þvotturinn veldur rennsli á gangstétt eða götu eða getur valdið truflun á umferð á annan hátt. Í götubrunna og göturæsi má ekki hella gólfskolpi né öðrum óhreinindum, sem saurga götuna.

19. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að banna öllum óviðkomandi, sem ekki eiga brýnt erindi, umferð út í skip, sem liggja á höfninni, frá kl. 20—8 á tímabilinu 1. október til 1. maí kl. 22—8 á tímabilinu 1. maí til 1. október.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðstofum, öldrykkjustofum, opinberum dansleikjum eða öðrum opinberum skemmtunum með dansi. Undanþegnar eru þó skólaskemmtanir og skemmtanir innanfélags hjá æskulýðsfélögum, enda séu þar kennarar eða forystumenn æskulýðsfélaga til eftirlits. Enn fremur sýningar eða skemmtanir, sem sérstaklega eru ætlaðar börnum og barnaverndarnefnd hefur samþykkt. Þeim er óheimill aðgangur að almennum veitingastofum, is- eða sælgætis- og tóbaksbúðum eftir kl. 20.00 nema í fylgd með foreldrum, systkinum eða öðrum nánustu skyldmönnum, sem bera ábyrgð á þeim. Öll afgreiðsla um söluop til barna eftir að útivistartíma þeirra er lokið, er óheimil. Eigendum og umsjónarmönnum þessara stofnana ber að sjá um, að unglingar fái þar ekki aðgang né hafist þar við fram yfir það, sem leyfilegt er.

Barnaverndarnefnd er heimilt að kynna sér kvikmyndasýningar, leiksýningar og aðrar opinberar sýningar á undan almenningi. Ef barnaverndarnefnd telur sýningu skaðsamlega eða óholla sálarlífi barna, getur hún bannað, að börn innan ákveðins aldurs fái aðgang að henni. Er þá viðkomandi aðila skylt að geta þess í auglýsingum á sinn kostnað.

Unglingum innan 14 ára er óheimill aðgangur að opinberum kvikmyndasýningum, leiksýningum og öðrum opinberum sýningum eða skemmtunum, er hefjast eftir kl. 20 á tímabilinu 1. október til 15. apríl, nema í fylgd með foreldrum, systkinum eða öðrum nánustu skyldmönnum.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. október til 15. apríl, nema í fylgd með fullorðnum.

Börn frá 12—14 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22.00 á tímabilinu frá 1. október til 15. apríl og ekki seinna en kl. 23 frá 15. apríl til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum.

Þegar sérstaklega stendur á, getur bæjarstjórn sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára.

Bönnuð er sala á tóbaksvörum til barna innan 16 ára aldurs.

Bönnuð er sala á spýtubrjóstsykri (sleikjum), svo og öðrum þeim sælgætisvörum, sem að áliti héraðslæknis og barnaverndarnefndar geta talizt hættulegar börnum og unglingum.

Unglingum 12—18 ára er skylt að bera aldursskirteini og sýna, ef þess er krafizt, dyravörðum eða umsjónarmönnum þeirra staða, er um getur í grein þessari.

Foreldrar og húsbændur barnanna skulu, að viðlögðum sektum, sjá um að framangreindum ákvæðum um aldursskirteini og útivist barna sé framfylgt.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi bæjarverkfræðings og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var og haldi því við í eitt ár eftir að umbót er lokið og tekin gild af bæjarverkfræðingi. Fyrir leyfið greiðast 25 krónur í bæjarsjóð. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með

nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skulu hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir, ef ekki er fullnægt viðhaldsskyldu.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rífið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda, eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið er við almannaferi, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannaferi, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtaðinu, að ekki stafi hætta, óþrífnaður eða óprýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjóst-hæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga meðan á verki stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannaferi eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við, að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

24. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannaferi, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannaferi og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járn, eða öðru tryggilegu efni, beggja megin við þau, eigi lægra en 60 cm, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi, unz hjart er að morgni.

Yfir birtugrófum, sem nú eru við stétt eða götur, skulu vera nægilega sterkar járnrindur eða annar jafntryggur umbúnaður jafnhátt stéttinni eða götunni. En yfir birtugrófir, sem gerðar kunna að verða framvegis, skal gera svo tryggilega, að enginn óþrifnaður komist ofan í grófina.

26. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsin eða rennurnar, skal svo um búid, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

III. KAFLI

Almennar umferðarreglur.

27. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum, eins og þau eru á hverjum tíma.

28. gr.

Við gangbrautir skulu bifreiðarstjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varkárni og nærgætni. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð fram undan ökutækinu eða á leið í veg fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi býður sýnilega færís að komast yfir götu, eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða, unz hinir fótgangandi vegfarendur eru komnir leiðar sinnar. Fótgangandi vegfarendur eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki, sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess er þörf.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki.

29. gr.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbraut, nema nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða annað slys.

Heimilt er blindum mönnum að auðkenna sig með gulum borða með þremur svörtum deplum, bera þeir hann um hægri handlegg fyrir ofan olnboga.

Blindur maður réttir fram hægri handlegg, er hann æskir hjálpar vegfarenda, og er þeim þá skylt að veita honum hjálp.

Heyrnarlausum mönnum skal heimilt að hafa grænan borða um báða handleggi fyrir ofan olnboga.

Öðrum en blindum mönnum og heyrnarlausum er óheimilt að bera merki þau, er hér eru tilgreind.

30. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar

sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum, hvaða umferð er bönnuð.

31. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum farkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún eða gangstétt, sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal vikja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu vikja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að vikja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

32. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri handar. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót, skal farið hægt.

33. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á miðri hópögungum og líkfylgdum, eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli eða þess háttar.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnast saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar.

34. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

35. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað (sbr. 15. gr.), og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stíga upp í farartæki og út úr því.

36. gr.

Bifreiðarstjórar skulu ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða til að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, með þar til gerðu tæki (sbr. 42. gr.), til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuleiðis skulu þeir gefa merki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar eða stöðva hana. Aðrir öikumenn, ríðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð ökutækis síns eða stöðva það.

37. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, skal hann þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasazt hefur, ef þörf gerist.

38. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að öku-tækið beri það auðveldlega; því skal vel fyrir komið og fest svo, að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörðu né ná langt út af ökutækinu. Með málmvarning skal svo fara, að ekki hljótist hávaði af.

Ökutæki, sem flutt er á mól, sandur, mold o. þ. h., skulu svo gerð, að ekki hrynji úr þeim, þar sem farið er um.

39. gr.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið, svo að ekki marki þau yfirborð gatna.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaganna og þeirra laga, sem sett eru eða kunna að verða sett um umferðina.

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

40. gr.

Þegar talað er um bifreið í þessari samþykkt, er átt við ökutæki, sem samkvæmt gildandi lögum á hverjum tíma telst til bifreiða.

41. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veitt leyfið óákveðinn eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða aðstæður breytast verulega að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiðaafgreiðslna.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömu leiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

42. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir þeim reglum og lögum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Akraness, skulu vera tæki, sem lögreglustjóri tekur gild og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðarstjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi skyndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 36. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðmerki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt hljóð.

Ljós á bifreiðum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk, né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

43. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. sept. til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem í eftirfarandi töflu greinir:

7. jan. frá kl. 15.20 til kl. 9.50	14. ágúst frá kl. 21.25 til kl. 3.40
14. — — — 15.40 — — 9.35	21. — — — 21.00 — — 4.00
21. — — — 16.00 — — 9.15	28. — — — 20.35 — — 4.20
28. — — — 16.25 — — 8.55	1. sept. — — 20.10 — — 4.40
7. febr. — — 17.00 — — 8.25	7. — — — 19.50 — — 5.00
14. — — — 17.20 — — 8.05	14. — — — 19.25 — — 5.20
21. — — — 17.45 — — 7.40	21. — — — 19.00 — — 5.20
28. — — — 18.05 — — 7.15	28. — — — 18.35 — — 6.00
7. marz — — 18.30 — — 6.50	7. okt. — — 18.05 — — 6.25
14. — — — 18.50 — — 6.25	14. — — — 17.40 — — 6.50
21. — — — 19.10 — — 6.00	21. — — — 17.15 — — 7.10
28. — — — 19.30 — — 5.35	28. — — — 16.50 — — 7.30
7. apríl — — 20.00 — — 5.00	7. nóv. — — 16.20 — — 8.05
16. — — — 20.40 — — 4.20	14. — — — 15.55 — — 8.25
21. — — — 20.55 — — 4.00	21. — — — 15.35 — — 8.50
28. — — — 21.15 — — 3.40	28. — — — 15.20 — — 9.10
7. maí — — 21.45 — — 3.05	7. des. — — 15.00 — — 9.35
14. — — — 22.25 — — 2.45	14. — — — 14.55 — — 9.50
1. ágúst — — 22.10 — — 2.55	21. — — — 14.50 — — 10.00
7. — — — 21.50 — — 3.15	28. — — — 15.00 — — 10.00

44. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er í lögsagnarumdæminu, skal senda lög-
reglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar, svo og
um það, hvar bifreiðin verði geymd, þegar hún er ekki notuð. Lögreglustjóri lætur
skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum
bifreiðalaganna og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar samþykktar, skrásetur
lögreglustjóri hana og afhendir eiganda 2 merki með áletruðu E og tölumerki, og
skal festa annað framan á, en hitt aftan á bifreiðina, og má ekki taka þau af henni
eða hylja á nokkurn hátt meðan bifreiðin er notuð.

Verði eigendaskipti að bifreið, skal bæði hinn nýi og hinn fyrri eigandi bif-
reiðarinnar tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

Bifreiðir, sem eru eign utanbæjarmanna, mega því aðeins fara um götur bæjar-
ins, að framan og aftan á þeim séu greinilegt skrásetningarmarki þeirra.

45. gr.

Enginn má stýra bifreið nema hann hafi ökuskírteini, er heimili honum að
stýra bifreið. Meðan ekið er, má bifreiðarstjóri ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar
sinnar, og varast skal hann að tala við farþega.

46. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt miða við gerð og ástand ökutækisins, staðhætti,
færð, veður og umferð og haga þannig, að aksturinn valdi ekki hættu eða óþægind-
um fyrir aðra vegfarendur né geri þeim óþarfa tálmanir. Ökuhraði bifreiða á götum
bæjarins má þó aldrei fara fram úr 35 km á klst., nema um sé að ræða sjúkrabifreiðir,
lögreglubifreiðir eða slökkvibifreiðir.

Sérstök skylda hvílir á öikumanni að aka hægt og sýna ýtrustu varkárni, þegar
skuggsýnt er, skyggni lélegt eða útsýn er takmörkuð að öðru leyti, í beygjum, við

vegamót, við biðstöðvar almenningsvagna, þar sem mikil umferð er eða börn eru á eða við veg, eða gera má ráð fyrir, að börn séu að leik, hálka er á vegi eða önnur hættu. Þegar bleyta er á vegum, skal aka þannig, að ekki slettist á aðra vegfarendur né hús.

47. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá henni.

48. gr.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

49. gr.

Sérhvert ökutæki skal svo gert og haldið þannig við, að af notkun þess leiði hvorki óþarfa hættu né óþægindi, þar með talinn hávaði, reykur eða óþefur eða hættu á skemmdum á vegi.

Eigandi eða umráðamaður ber ábyrgð á, að ökutæki sé í lögmatu ástandi. Sérstaklega skal þess gætt, að stjórnþæki og hemlar verki vel og örugglega og að skráningarmerki og merkjataeki séu í lagi.

V. KAFLI

Um reiðhjól.

50. gr.

- Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess, sem hér segir:
- Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annarri hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
 - Á hverju hjóli skal vera hjalla, sem gefur hveltt hljóð, en ekki horn né annar hljóðgjafi, og skal hjólreiðarmaður láta til hennar heyra, ef hættu er á árekstri.
 - Ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér, skal vera á hverju hjóli, þegar farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 43. gr. Aftan á hverju reiðhjóli skal vera glitauga.
 - Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund, og þar sem hjólreiðarmaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólreiðarmanni að nema staðar, ef hann veldur því, að hestur fælist eða gerist órór.
 - Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
 - Enginn má aka reiðhjóli, ef hann sakir áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé.
 - Bæjarstjórn er heimilt að ákveða, að reiðhjól, sem notuð eru í umdæminu, skuli skrásetja hjá lögreglustjóra, og merkja samkvæmt reglum, er bæjarstjórn setur, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Skal í þessum reglum ákveðið allt fyrirkomulag skrásetningarinnar og merkjanna og hvaða gjald eigandi (umráða-

maður) reiðhjóls skuli greiða fyrir skrásetningu þess og einkenni. Ákvörðun bæjarstjórnar og reglur þessar skal lögreglustjóri birta í Lögbirtingablaðinu.

Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því, að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun, með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem eru yngri en 14 ára.

VI. KAFLI

Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

51. gr.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðar en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins.

Ekki mega menn vera á hestbaki áberandi ölvaðir á götum bæjarins.

52. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem hita eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

53. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

54. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutnings eða til annars flutnings, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktygin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel fram undan sér og til beggja hliða. Ef hlasið er fyrirferðarmikið, svo að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

55. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir (sjá reglug. nr. 129 17. nóv. 1916) og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Vírsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það.

56. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir. Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður riða við hliðina á vagni.

57. gr.

Ökumenn og riðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almanna-færi má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

58. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur, þannig gerðar, að til þeirra heyrst í hæfilegri fjarlægð.

VII. KAFLI

Um skepnuhöld, rekstur gripa og fénaðar um götur bæjarins o. fl.

59. gr.

Allt skepnuhald, hvort heldur er nautpeningur, hestar, svín, sauðfé eða aligæsir, er bannað í íbúðarhverfum bæjarins. Aðra alifugla má ekki hafa, nema þeir séu í afgirtu svæði eða öryggri vörzlu, og ekki við götu.

60. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins né annars staðar innan lögsagnarumdæmisins, nema maður fylgi til að gæta þeirra eða þær séu í öruggri vörzlu. Ef út af þessu er brugðið, varðar það eiganda sektum samkv. 96. gr. Enn fremur greiði hann allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

Bannað er að flytja kindurnar bundnar í vögnum um bæinn.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til geitfjár.

61. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema útflutningshross til skipa. Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara hlaupandi um göturnar, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fódra.

Um ábyrgð og kostnað fer eins og segir í 60. gr.

62. gr.

Á götum bæjarins mega riðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo lausa hesta samhliða.

63. gr.

Nautgripir, sem færðir eru til bæjarins, skulu ávallt leiddir í bandi nægilega traustu, og skal næg gæzla höfð á. Það er með öllu bannað að binda nautgrip í tagl á hesti.

64. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

VIII. KAFLI

Um hunda.

65. gr.

Skyldur er hver hundeingandi að hafa helsi á hundum sínum með áletruðu AK og tölu. Bæjarsjóður útvegar merkisspjöldin, en lögreglustjóri afhendir þau eigendum hundanna, gegn greiðslu andvirðis þeirra, sem rennur í bæjarsjóð.

Hver hundur, sem ekki ber slíkt helsi eða fylgir utanbæjarmanni, er réttdræpur, ef eigandi hirðir hann ekki og greiðir áfallinn kostnað innan viku eftir að hundurinn hefur verið auglýstur.

Bæjarstjórn ákveður árlegan skatt vegna hundahalds.

66. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með glefsi, urri eða gelti, eða sem eru óvenjulega stórir, ber eigendum að binda eða mýla tryggilega, að viðlagðri sekt, samkvæmt 96. gr.

67. gr.

Hundar mega ekki fara um kaupstaðarlóðina, nema fulltíða maður leiði þá í bandi.

Enginn má siga hundi á mann, né láta farast fyrir að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við, að hann ræðst á mann. Hver, sem brýtur á móti þessu, skal sæta sektum, þó ekkert tjón hafi af hlotið. Það er og bannað að egna hunda eða siga þeim saman á almannafæri.

68. gr.

Bannað er að hafa í bænum blóðhunda, eða aðra grimma hunda.

69. gr.

Skylt er lögreglustjórninni að hafa sérstakt eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga á hausti hverju, samkvæmt því, sem mælt er fyrir í reglugerð um lækning hunda af bandormum.

IX. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

70. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsnota, eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, umferðarmerki, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri.

71. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

72. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða

færa burtu, né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum.

Börn yngri en 14 ára mega eigi vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

73. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórn setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða á svæðinu.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

74. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað, og endurnýja, ef á þarf að halda.

75. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldunum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni eftir því sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögnum.

76. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

XI. KAFLI

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

77. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkja, sem og gististaðir fyrir almennung, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

78. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega

hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, matar og drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrífnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 77. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllum, að gefinni aðvörum.

79. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka frá kl. 23.30 til kl. 6.00, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hífýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23.30, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Ákvæði 77. og 78. gr. taka og til knattborðsstofa eftir því sem við á.

80. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

81. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin, hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

82. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður, hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð.

83. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskraðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bága við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

84. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 80.—82. gr., noti það á þeirra lóð. Sömu leiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreiði er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

85. gr.

Við sérhvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

XII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrífnað o. s. frv.

86. gr.

Eigi má kasta á almannafæri, í innri né ytri höfnina né fjöruna, hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt þar eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir grjót, mól, sand, sorp, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér talið sérstaklega, sem valdið getur óheilnæmi, óþrífnaði, tálmunum fyrir umferðina eða óþrýði.

Í ræsi má ekki fleygja neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

87. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, mól, sand, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningatækin séu þannig gerð, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrífnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá, er flytur eða flutningnum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

88. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji á meðan á flutningnum stendur.

89. gr.

Á húshliðar eða gafla, eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng, né annað, sem óþrífnaður er af eða óþefur. Eigi má heldur hafa fiskrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrífnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

90. gr.

Á tún og lóðir, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

91. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má eigi hafa í nánd við almannafæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

92. gr.

Skylt er hús- og lóðareigendum að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim vel við. Þeim er og skylt að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri byggðri lóð í kringum hús þeirra, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða verða þess valdur, að þetta berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

93. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið og skal leiða allt skólp frá því og regnvatn af húsum og lóð, út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsi eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturennur, og sjá um, að afrennsli stiflist ekki.

XIII. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

94. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Akraneskaupstaðar, en skal því aðeins beitt utan kaupstaðarlóðarinnar, að það þyki við eiga, eða því verði við komið.

95. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lög-reglumál.

96. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 5000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

97. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

98. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

99. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Akraneskaupstað 7. apríl 1945 og breyting á henni frá 1. október 1958, reglugerð um barnavernd í Ytri-Akranesskólahéraði í Borgarfjarðarsýslu nr. 15 frá 15. febrúar 1935, reglugerð um barnavernd á Akranesi nr. 171 frá 2. september 1947, reglugerð um breytingu á þeirri reglugerð nr. 24 frá 30. janúar 1950, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 1919, lög nr. 88 1938, og lög 111 1940, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 21. marz 1963.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Fegrunarsjóð Skarðskirkjugarðs, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómismálaráðherra 22. marz 1963.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Fegrunarsjóð Skarðskirkjugarðs.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Fegrunarsjóður Skarðskirkjugarðs og er hann stofnaður af Sigríði Einarsdóttur, húsfreyju í Skarði á Landi, til minningar um eiginmann hennar Kristin Guðnason hreppstjóra og bónda í Skarði, sem andaðist 6. september 1958.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að fegra og prýða kirkjugarðinn í Skarði, meðal annars með þeim hætti, að hlúa að og bæta gróður í kirkjugarðinum og einnig að lagfæra og hirða legstaði, sem engir nánir aðstandendur eru til að sjá um.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 3000.00 og má aldrei skerða þann höfuðstól. Sjóðurinn skal varðveitast í banka eða ríkistryggðum sparisjóði, einnig í ríkistryggðum skuldaþréfum. Tekjur sjóðsins skal leggja við höfuðstól, þar til sjóðurinn er orðinn kr. 10000.00. Eftir það skal verja hálfum vöxtum samkvæmt 2. grein, en leggja afganginn af vöxtunum við sjóðinn, unz hann er orðinn kr. 20000.00. Eftir það skal verja öllum vöxtunum í fyrrgreindum tilgangi.

4. gr.

Aldrei má nota fé sjóðsins til þess að gera girðingu eða viðhalda girðingu utan um kirkjugarðinn eða til þess að stækka hann.

5. gr.

Tekjur sjóðsins auk vaxta, eru hvers kyns gjafir, áheit og annað það fé, sem sjóðnum kann að áskotnast, t. d. með sölu minningarspjalda.

6. gr.

Sóknarnefnd Skarðskirkjusóknar hefur á hendi stjórn og reikningshald sjóðsins. Skal ársreikningur hans ætíð fylgja reikningi Skarðskirkjugarðs. Sjóðsstjórn er heimilt að leggja tekjur að nokkru eða öllu við höfuðstól, er geymast til framkvæmda